Wady uzębienia u psów – co musisz o tym wiedzieć

Vetura i Dr. Ilse Ertl • Ostatnia aktualizacja: 19. października 2026

Dr. Ilse Ertl

Artykuł ten powstał we współpracy z lekarką weterynarii dr Ilse Ertl. Od 20 lat prowadzi ona własną praktykę weterynaryjną specjalizującą się w małych zwierzętach w pobliżu Monachium i chętnie dzieli się swoją wiedzą z zainteresowanymi właścicielami psów.

Udostępnij wpis:

Jeśli zauważysz u swojego psa dziurę w zębie, jest to poważny objaw, ale w większości przypadków nie stanowi to nagłego zagrożenia. W mojej praktyce często spotykam się z tym, że właściciele w pierwszej kolejności podejrzewają u psa próchnicę. W rzeczywistości prawdziwa próchnica u psów występuje rzadko – jej częstość występowania wynosi około pięciu procent. Za widoczną dziurą w zębie psa znacznie częściej kryje się złamanie zęba lub proces resorpcji. Niemniej jednak jasne jest, że taki objaw wymaga interwencji weterynarza, ponieważ nieleczone uszkodzenia powodują ból zębów i sprzyjają powstawaniu powikłań, takich jak ropnie lub zapalenie kości szczęki.

Wyjaśnię Ci, jak zinterpretować wyniki badań w domu, jak przebiega diagnostyka w gabinecie, jakie są możliwości leczenia oraz jak zapobiegać problemom poprzez konsekwentną higienę jamy ustnej.

Spis treści

Chcesz przeczytać ten artykuł później? Pobierz artykuł w formacie PDF

Najważniejsze kwestie

- Prawdziwa próchnica u psów występuje rzadko. To, co wydaje się być dziurą w zębie, częściej jest złamaniem lub procesem resorpcji.
- Uszkodzenie zęba u psa nie stanowi nagłego przypadku, jednak należy je zbadać u weterynarza w ciągu kilku dni, ponieważ nieleczone uszkodzenia powodują ból zębów i stany zapalne.
- Najważniejszym zabiegiem diagnostycznym jest wykonanie zdjęcia rentgenowskiego zębów w sedacji. Bez diagnostyki obrazowej znaczna część wszystkich problemów stomatologicznych pozostaje niewykryta.
- Możliwości leczenia obejmują zarówno wypełnienia (od ok. 660 zł), przez leczenie kanałowe (od 2 600 do 5 200 zł), aż po usunięcie zęba (od 350 do 1 700 zł za ząb). Wybór zależy od głębokości i lokalizacji.
- Według WSAVA codzienne mycie zębów stanowi skuteczny środek profilaktyczny, a dodatkowa pielęgnacja jamy ustnej stanowi sensowne uzupełnienie higieny jamy ustnej.

Pies z dziurą w zębie – jak poważny jest to naprawdę problem?

Widoczna dziura w zębie prawie zawsze wymaga leczenia, ale rzadko stanowi nagły przypadek. Jeśli Twój pies je, pije normalnie i zachowuje się jak zwykle, zazwyczaj wystarczy wizyta u weterynarza w ciągu jednego do dwóch tygodni. Ważne jest, aby rzeczywiście umówić się na wizytę, ponieważ tkanka twarda zęba nie goi się sama. Inaczej wygląda sytuacja, gdy pojawiają się dodatkowe objawy. Obrzęk szczęki, krwawa ślina, brak apetytu Ból trwający dłużej niż 24 godziny lub wyraźny ból podczas żucia to objawy ostrzegawcze wskazujące na ropień lub ostre zapalenie miazgi. W takim przypadku należy zgłosić się do gabinetu jeszcze tego samego dnia lub najpóźniej następnego dnia roboczego. O tym, czy problem „może poczekać", czy „wymaga natychmiastowej interwencji", decyduje przede wszystkim nasilenie bólu, a nie wielkość ubytku.

Ogólna wskazówka z mojej codziennej praktyki: mała, powierzchowna ciemna plamka bez widocznych zaburzeń zachowania może poczekać do następnej planowej wizyty. Złamany ząb z różową lub czerwoną plamką na powierzchni złamania, czyli z odsłoniętą miazgą, należy zbadać w ciągu 48 godzin, nawet jeśli pies nadal je. Przed wizytą zanotuj, od kiedy zauważyłeś ten objaw oraz czy zmieniło się zachowanie zwierzęcia związane z jedzeniem lub zabawą. Informacje te pomogą lepiej ocenić pilność sprawy przez telefon i odpowiednio przygotować badanie.

Przyczyny: próchnica, złamanie czy resorpcja?

Jeśli zauważysz u swojego psa dziurę w zębie, nie musi to od razu oznaczać próchnicy. Zęby psów różnią się pod względem biologicznym znacznie od zębów ludzkich. Ślina jest bardziej zasadowa, zęby mają przeważnie spiczasty kształt, przestrzenie międzyzębowe są szersze, a naturalna dieta zawiera bardzo mało węglowodanów.

To wyjaśnia, dlaczego prawdziwa próchnica u psów występuje rzadko. Globalne wytyczne stomatologiczne WSAVA wyraźnie wskazują, że większość „dziur", które zauważają właściciele, ma inne przyczyny. W klasyfikacji pomocna jest prosta zasada: Jeśli uszkodzenie znajduje się na powierzchni żującej zęba trzonowego, można podejrzewać próchnicę. Jeśli odłamała się końcówka zęba lub korona, przyczyną jest zazwyczaj złamanie. Jeśli zmiana występuje w okolicy szyjki zęba lub poniżej linii dziąseł, należy rozważyć resorpcję lub hipoplazję szkliwa.

Właśnie w przypadku hasła „pies – dziura w zębie" to rozróżnienie jest ważne, ponieważ wygląd i przyczyna często nie idą w parze. Ciemna plamka niekoniecznie musi oznaczać próchnicę, a niewielka usterka może mimo to być bolesna lub wymagać leczenia. Dlatego warto rozpatrywać najczęstsze przyczyny osobno.

Prawdziwa próchnica u psów

Gdy u psa występuje próchnica, zazwyczaj dotyczy ona powierzchni żującej pierwszych zębów trzonowych, zwłaszcza w górnej szczęce. Zęby te mają stosunkowo płaską powierzchnię żującą z drobnymi bruzdami, co zapewnia płytce nazębnej dobre warunki do osadzania się. Kwas wytwarzany przez bakterie płytki nazębnej najpierw demineralizuje szkliwo, a następnie bardziej miękką zębinę, co prowadzi do powstania klasycznej ubytku próchnicowego, typowo zlokalizowanego na zębach trzonowych. Szczególnie narażone są psy, które regularnie otrzymują przekąski bogate w węglowodany, czyli zawierające skrobię przekąski do żucia z dodatkiem zbóż, przemysłowe ciastka dla psów lub inne mocno przetworzone smakołyki. Również rasy brachycefaliczne, takie jak mops, buldog francuski czy bokser, są bardziej narażone ze względu na stłoczenie zębów. Pudel, yorkshire terrier i inne małe rasy również są nadreprezentowane.

Według różnych danych częstość występowania prawdziwej próchnicy wynosi poniżej pięciu procent i, w zależności od źródła, zazwyczaj szacowana jest na poziom od dwóch do pięciu procent. Oznacza to, że próchnica u psów występuje znacznie rzadziej niż u ludzi. Jeśli więc właściciel zgłasza obecność dziury w zębie psa, najpierw rozważam inne przyczyny, a dopiero potem klasyczną próchnicę.

Złamanie zęba jako najczęstsza pomyłka

To, co właściciele uważają za dziurę w zębie swojego psa, jest często skomplikowanym złamaniem korony z odsłoniętą miazgą. Miejsce złamania wygląda na ciemne, ponieważ odsłonięta tkanka miazgi obumiera i przybiera barwę od brązowej do czarnej. Typowymi przyczynami są twarde przedmioty do żucia, takie jak fragmenty poroża, kości wołowe lub kopyta, ale także aportowanie kamieni. Najczęściej dotknięte są kły, siekacze i górny kły (P4). Złamanie zawsze wymaga leczenia, ponieważ stanowi bezpośrednią drogę dostępu bakterii do kanału korzeniowego i może szybko prowadzić do stanów zapalnych.

Warto pamiętać w domu: nie tylko duże odłamki mają znaczenie. Już niewielkie odłamanie wierzchołka zęba może spowodować otwarcie miazgi lub odsłonięcie zębiny. Jeśli Twój pies nagle nie chce już aportować piłki, unika twardych przysmaków lub żuje tylko po jednej stronie, często wskazuje to raczej na złamanie zęba niż na powierzchowną próchnicę.

Resorpcja zębów i hipoplazja szkliwa

Również resorpcja zębów występuje u psów, choć rzadziej niż u kotów. Polega ona na rozpadzie twardej tkanki zęba od wewnątrz, co objawia się różowo połyskującym lub ciemnym wgłębieniem w okolicy szyjki zęba. Uszkodzenia te są często bardzo bolesne, mimo że z zewnątrz wydają się początkowo niewielkie. Bez zdjęcia rentgenowskiego zębów zazwyczaj nie da się wiarygodnie ocenić zakresu uszkodzenia, ponieważ część zmian zachodzi poniżej linii dziąseł.

Hipoplazja szkliwa jest natomiast zaburzeniem rozwoju szkliwa zębowego. Może wystąpić między innymi po przebyciu nosówki, wysokiej gorączce, urazach lub niedoborze składników odżywczych w okresie szczenięcym. Zęby dotknięte tym schorzeniem wydają się szorstkie, mają plamiste lub nieregularne ukształtowanie, przez co są bardziej podatne na dalsze uszkodzenia. Typowe jest, że zmiany dotyczą jednocześnie kilku zębów i są zauważalne już u młodego psa.

Jak rozpoznać ubytek w zębie w domu

Wiele wad uzębienia zauważa się najpierw w codziennym życiu, a nie w gabinecie weterynaryjnym. Dlatego domowa kontrola jamy ustnej jest najważniejszym środkiem wczesnego wykrywania, a zajmuje ci to niecałe dwie minuty tygodniowo. Usiądź obok swojego psa, delikatnie unieś wargę i systematycznie sprawdzaj zęby od przodu do tyłu.

Konieczne jest dobre oświetlenie – latarka lub latarka w telefonie komórkowym pomogą oświetlić tylne kąciki pyska. Szczególnie dokładnie sprawdź zęby trzonowe, górny kły i kły boczne, ponieważ to właśnie tam występuje najwięcej uszkodzeń. Zwróć uwagę na ciemne plamki, brązowo-czarne przebarwienia, widoczne wgłębienia lub odłamane wierzchołki zębów. Zdrowy ząb psa ma kolor od kremowo-białego do lekko kości słoniowej i jest gładki. Każda nieprawidłowość zasługuje na drugie, dokładniejsze spojrzenie.

- Ustaw psa w swobodnej pozycji i mów do niego spokojnym głosem.
- Podnieś wargi na boki i sprawdź kolejno obie połowy szczęki.
- Oświetl tył jamy ustnej za pomocą jednej żarówki.
- Przyjrzyj się szczególnie dokładnie zębom trzonowym, kłom i zębom przedtrzonowym.
- Porównaj kolor zębów, ich powierzchnię oraz brzeg dziąsła.
- Zwróć uwagę na kamień nazębny, przebarwienia, zaczerwienienia oraz nieświeży oddech.
- Zrób zdjęcia widocznych zmian, aby je udokumentować.

Zmiany w zachowaniu jako sygnał ostrzegawczy

Psy często zaskakująco dobrze ukrywają ból zębów. Dlatego wielu właścicieli dostrzega problemy z zębami nie po wyglądzie pyska, ale po zachowaniu zwierzęcia. Żucie tylko jedną stroną jest jedną z najbardziej wiarygodnych oznak. Pies przekłada karmę na stronę, która nie boli, lub połyka kawałki bez przeżuwania.

Podejrzane jest również nagłe odmawianie zabawy zabawką, zwłaszcza w przypadku zabaw polegających na szarpaniu lub twardych przedmiotów do gryzienia. Kilka tygodni temu do mojego gabinetu trafił sześcioletni labrador, którego właścicielka zauważyła jedynie, że pies przestał brać do pyska swoją ulubioną zabawkę. Badanie kliniczne wykazało złamanie kła z odsłoniętą miazgą. Inne sygnały ostrzegawcze to potrząsanie głową, zwiększone wydzielanie śliny, nieświeży oddech, brak apetytu oraz pocieranie pyska łapami.

Właśnie wtedy, gdy w pysku widoczna jest tylko niewielka usterka, te towarzyszące objawy pomagają w ocenie sytuacji. Pies odczuwający prawdziwy ból zębów często nadal je, ale robi to wolniej, ostrożniej lub tylko po jednej stronie. Takie zmiany należy traktować poważnie, nawet jeśli rzekoma dziura wydaje się niewielka.

Badania diagnostyczne u weterynarza: jak to wygląda w praktyce?

Badanie rozpoczyna się u przytomnego psa od oględzin pyska, o ile jest to możliwe bez wywoływania stresu. Nie można jednak postawić rzetelnej diagnozy u zwierzęcia w stanie czuwania. Konieczne jest badanie w znieczuleniu z użyciem sondy eksploracyjnej, sondowania przyzębia, a przede wszystkim rentgenografii zębów. Ta metoda obrazowania stanowi złoty standard diagnostyczny w weterynaryjnej stomatologii. Badania dotyczące diagnostyki rentgenowskiej całego uzębienia u psów pokazują, że nawet w przypadku zębów bez objawów klinicznych w znacznej części przypadków występują dodatkowe, istotne klinicznie zmiany, przede wszystkim zmiany w korzeniach, ropnie i zmiany resorpcyjne poniżej linii dziąseł.

W przypadku złożonych złamań lub niejednoznacznych wyników badań korzeni coraz częściej stosuje się również CBCT, czyli cyfrową tomografię wolumetryczną. Zapewnia ono trójwymiarowe obrazy szczęki i może okazać się przydatne, gdy dokładny zasięg przestrzenny zmiany nie może zostać pewnie oceniony na podstawie standardowego dwuwymiarowego zdjęcia rentgenowskiego zębów. Nowoczesne znieczulenie wdychane, połączone z przedoperacyjnym badaniem krwi, leczeniem bólu i regulacją temperatury, znacznie zmniejszyło ryzyko związane ze znieczuleniem. W przypadku starszych psów lub pacjentów z chorobami serca lub nerek szczególnie wskazane jest przeprowadzenie rozszerzonych badań wstępnych. W skomplikowanych przypadkach, takich jak złamania kła z planowanym leczeniem kanałowym, skierowanie do specjalisty weterynarii w dziedzinie stomatologii jest często najlepszym rozwiązaniem.

W praktyce wizyta przebiega zazwyczaj w następujący sposób: dzień wcześniej pies nie może jeść od godziny 22:00, ale do rana może pić wodę. W gabinecie przeprowadzane jest badanie kliniczne, zakładany jest dostęp dożylny oraz wykonywane jest badanie morfologii krwi. Dopiero wtedy rozpoczyna się znieczulenie, po którym następuje wykonanie pełnego zdjęcia rentgenowskiego wszystkich zębów, sondowanie przyzębia oraz czyszczenie. Jeśli potwierdzi się podejrzenie uszkodzenia, jeszcze w trakcie znieczulenia podejmowana jest decyzja o dalszym postępowaniu, tj. o wypełnieniu, ekstrakcji lub skierowaniu do specjalisty. Na całą wizytę zaplanuj pół dnia w gabinecie. Wieczorem pies zazwyczaj wraca do domu, nieco zmęczony, ale w stabilnym stanie.

Porównanie opcji leczenia

Wybór odpowiedniej terapii zależy od kilku czynników: od głębokości i lokalizacji ubytku, od żywotności miazgi, od wieku psa, od ogólnego stanu zdrowia oraz, oczywiście, od budżetu. Zasadniczo dostępne są trzy metody. Wypełnienie można rozważyć, jeśli miazga zębowa nie została jeszcze odsłonięta. Po usunięciu chorej tkanki ubytek zamyka się nowoczesnym materiałem wypełniającym. Leczenie kanałowe pozwala zachować ząb nawet w przypadku odsłoniętej miazgi, jest jednak skomplikowane i zazwyczaj zarezerwowane dla wyspecjalizowanych stomatologów. Ekstrakcja jest ostatecznym rozwiązaniem i wybiera się ją, gdy ząb nie nadaje się już do zachowania lub gdy koszty innych metod przekraczają możliwości finansowe.

Opcja	Wskazania	Czas trwania	Koszty (GOT 2022)	Perspektywy sukcesu
Nadzienie	Powierzchowna próchnica u psa bez naruszenia miazgi	30–60 min.	260–790 zł	Dobrze przy starannym przygotowaniu
Leczenie kanałowe	Ząb z odsłoniętą miazgą, nadający się do leczenia zachowawczego (np. kły, zęby przedtrzonowe)	1–2 godz.	130–1160 zł	Wskaźniki skuteczności znacznie się różnią, dlatego ważne jest realistyczne informowanie
Usunięcie zęba	Nie nadaje się do zachowania, zaawansowana resorpcja, złamanie korzenia	20–90 min.	43–529 zł za ząb	Rozwiązanie ostateczne, funkcję można łatwo zrekompensować

Często praktycznym kryterium decyzyjnym jest przewidywany czas trwania znieczulenia. W przypadku starszego psa z problemami sercowymi częściej przemawia to za ekstrakcją niż za długotrwałym leczeniem kanałowym. Natomiast w przypadku zębów o istotnym znaczeniu funkcjonalnym, takich jak kły lub zęby przednie, u psa poza tym zdrowego, zachowanie zęba jest raczej opłacalne. Decydujące znaczenie ma zawsze to, czy ząb można realistycznie utrzymać bez bólu i zapewnić jego długotrwałą stabilność.

Koszty i ubezpieczenie zdrowotne dla psów

Same koszty leczenia podane w tabeli pokrywają jedynie część całkowitego rachunku. Do tego dochodzą badania wstępne, morfologia krwi, znieczulenie, zdjęcia rentgenowskie zębów, monitorowanie, leki przeciwbólowe oraz, w razie potrzeby, antybiotyki. Realistycznie rzecz biorąc, całkowite koszty leczenia stomatologicznego u psów, zgodnie z taryfą opłat dla lekarzy weterynarii obowiązującą od 2022 roku, często wynoszą od 1 700 do 6 600 zł, a w przypadku skomplikowanych zabiegów leczenia kanałowego mogą być nawet wyższe. Wartości te mają charakter orientacyjny, ponieważ na ostateczną kwotę znaczący wpływ mają współczynnik powiększenia stawki GOT, nakład pracy, rodzaj zęba oraz czas trwania znieczulenia.

Ubezpieczenia zdrowotne dla psów w bardzo różny sposób pokrywają koszty zabiegów stomatologicznych. Większość planów ubezpieczeniowych pokrywa je wyłącznie w wyniku wypadku, czyli w przypadku złamań spowodowanych urazem. Próchnica u psów i zapalenie przyzębia często zaliczają się do świadczeń profilaktycznych i są dostępne wyłącznie w droższych planach ubezpieczeniowych. Przy zawieraniu umowy zwróć uwagę na dokładne postanowienia, okresy karencji trwające zazwyczaj od trzech do sześciu miesięcy oraz roczne limity kwotowe. Konsekwentna domowa pielęgnacja zębów pozostaje najrozsądniejszą inwestycją finansową, niezależnie od statusu ubezpieczeniowego.

Przed każdym poważniejszym zabiegiem poproś o pisemną wycenę. Ważne jest, aby w wycenie podano stawkę opłaty – czyli pojedynczą, podwójną lub potrójną – ponieważ to ona w decydującym stopniu wpływa na ostateczną kwotę. Pogotowie weterynaryjne i kliniki specjalistyczne zazwyczaj stosują trzykrotną stawkę, natomiast zwykłe gabinety dzienne – zazwyczaj pojedynczą lub podwójną. Osoby, które chcą zawrzeć nową umowę ubezpieczenia, powinny to zrobić najlepiej jeszcze w okresie szczenięcym, zanim zostaną udokumentowane pierwsze wyniki badań. Zęby z istniejącymi wcześniej schorzeniami są często później wyłączane z zakresu ochrony ubezpieczeniowej.

Profilaktyka: jak zadbać o zdrowie uzębienia psa

Najlepszym sposobem leczenia schorzeń jest zawsze profilaktyka. Według WSAVA około 80 procent wszystkich psów w wieku powyżej dwóch lat cierpi na jakąś formę choroby przyzębia. Do tego dochodzą złamania, stany zapalne i sporadyczne zmiany próchnicowe, którym można przynajmniej częściowo zapobiec dzięki odpowiedniej codziennej pielęgnacji.

Dla Ciebie, jako właściciela, oznacza to, że pielęgnacja zębów nie jest sprawą drugorzędną, lecz stałym elementem profilaktyki zdrowotnej. Codzienne szczotkowanie zębów, odpowiednie zabawki do żucia, rozsądne żywienie oraz regularne wizyty u weterynarza wzajemnie się uzupełniają. Im wcześniej zaczniesz, tym łatwiej zwierzę zaakceptuje tę rutynę i tym mniejsze będzie ryzyko, że niewielka wada przerodzi się później w poważną usterkę.

Jakie jednak działania są naprawdę sensowne w codziennym życiu i jakie są typowe błędy? Zwłaszcza w przypadku psów, które mają skłonność do tworzenia się kamienia nazębnego, nieświeżego oddechu lub wrażliwości zębów, konsekwentna profilaktyka przynosi zauważalną różnicę. Nie zastępuje ona leczenia istniejących problemów, ale może znacznie ograniczyć występowanie nowych.

Jak prawidłowo myć zęby codziennie

Szczotkowanie zębów to jedyny sposób, który, jak wykazano, ogranicza tworzenie się płytki nazębnej, a tym samym namnażanie się bakterii. Należy stosować wyłącznie enzymatyczną pastę do zębów dla psów, nigdy pasty przeznaczone dla ludzi, ponieważ niektóre z nich zawierają ksylitol, który jest wysoce toksyczny dla psów, oraz fluor w ilościach, które w przypadku połknięcia mogą być szkodliwe. Wystarczy ilość wielkości ziarenka grochu na palcu lub miękkiej szczoteczce dla psów.

Powoli przyzwyczajaj psa do szczotkowania: w pierwszym tygodniu pozwól mu tylko polizać pastę z palca, w drugim tygodniu dotknij nią zębów, a od trzeciego tygodnia dodaj ruch szczotką. Przeznacz na to od 30 do 60 sekund na każdą połowę szczęki, najlepiej codziennie po wieczornym posiłku. Skoncentruj się na zewnętrznych powierzchniach zębów trzonowych, ponieważ właśnie tam gromadzi się szczególnie dużo płytki nazębnej.

Wybieraj bezpieczne produkty do żucia

Nie każdy produkt do żucia jest odpowiedni. Produkty, które mogą powodować złamania zębów – takie jak poroże, kości z szpikiem, kopyta jelenia i podobne twarde przedmioty do żucia – wymieniłem już w sekcji poświęconej przyczynom. W codziennym wyborze pomocna jest prosta zasada „paznokcia kciuka": jeśli nie da się łatwo wcisnąć przedmiotu paznokciem kciuka, oznacza to, że jest on zbyt twardy dla zębów psa, niezależnie od tego, co jest napisane na opakowaniu.

Bezpiecznymi alternatywami, które oczyszczają zęby mechanicznie bez niszczenia szkliwa, są suszona skóra z głowy bydlęcej, uszy bydlęce lub jagnięce, ścięgna, ścięgna kolanowe, żwacz oraz włókniste suszone gryzaki z mięsa końskiego lub wołowego. W przypadku psów małych ras należy dobrać rozmiar tak, aby produkt nie mógł zostać połknięty w całości, ale też nie dało się go rozgryźć z pełną siłą szczęk. Zawsze nadzoruj psa podczas żucia, aby w razie potrzeby móc na czas usunąć nieodpowiednie produkty.

Odżywianie i ochrona zębów

Również sposób żywienia wpływa na zdrowie zębów. Świeże składniki i włókniste mięso do żucia mogą wspomagać zdrowie zębów dzięki mechanicznej stymulacji podczas żucia. Jednocześnie mniejsza zawartość łatwo przyswajalnych węglowodanów pomaga ograniczyć działanie bakterii powodujących próchnicę. Nie zastępuje to mycia zębów, ale może stanowić sensowne uzupełnienie codziennej pielęgnacji zębów.

Osoby karmiące zwierzęta suchą karmą mogą dodatkowo sięgnąć po suchą karmę dentystyczną z certyfikatem VOHC. Struktura jej granulek została specjalnie zaprojektowana pod kątem usuwania płytki nazębnej. Należy jednak pamiętać, że żadna karma nie jest w stanie naprawić istniejącej wady zębów. Odżywianie ma zawsze charakter profilaktyczny i stanowi środek towarzyszący, a nie terapię.

Dodatkowa pielęgnacja jamy ustnej na co dzień

Oprócz szczotkowania zębów i odpowiednich zajęć związanych z żuciem, uzupełniająca pielęgnacja jamy ustnej może stanowić wsparcie codziennej rutyny. Zwłaszcza w przypadku psów, które dopiero uczą się szczotkowania zębów lub nie akceptują szczoteczki, pewne dodatki do karmy mogą być sensownym uzupełnieniem. Często stosuje się preparaty zawierające Ascophyllum nodosum, czyli brązową algę, która poprzez oddziaływanie na ślinę ma niekorzystnie wpływać na odkładanie się płytki nazębnej i nieświeży oddech. Produkty takie nie zastępują leczenia ani szczotkowania, mogą jednak uzupełniać codzienną pielęgnację jamy ustnej.

Ten Kompleks stomatologiczny Vetura został zaprojektowany jako uzupełniające wsparcie codziennej pielęgnacji jamy ustnej. Stosując go, należy traktować go jako element kompleksowej rutyny higieny jamy ustnej, a nie jako rozwiązanie istniejących już problemów.

Możesz to przetestować bez ryzyka, korzystając z naszej **60-dniowej gwarancji zwrotu pieniędzy**. Jeśli złożysz zamówienie przed godziną 15:00, zazwyczaj zostanie ono dostarczone już następnego dnia i będziesz mógł od razu skorzystać z produktu.

Oto relacja pani Neumann. Jej pies również borykał się z nieświeżym oddechem i dużą ilością kamienia nazębnego:

Doris

★★★★★

Nigdy bym nie pomyślała, że u trzech starszych psów to zadziała tak dobrze już po dwóch puszkach. Myślałam, że to wszystko oszustwo, ale nie – to naprawdę działa. Osad zniknął w połowie, a zapach zniknął w 100%. (Mama trzech labradorów)

Peter

★★★★★

Po kilku tygodniach zęby Tommy'ego stały się znacznie jaśniejsze, a kamień nazębny się zmniejszył. Być może uda mi się oszczędzić mu zabiegu usuwania kamienia nazębnego u weterynarza.

Profesjonalne czyszczenie zębów: jak często warto je wykonywać?

Przy odpowiedniej pielęgnacji w domu profesjonalne czyszczenie zębów w znieczuleniu wystarcza często raz na kilka lat. Psy z grup ryzyka, takie jak małe rasy, psy brachycefaliczne i starsze zwierzęta, powinny poddawać się corocznej kontroli. Podczas czyszczenia usuwa się nie tylko kamień nazębny, ale także osad poddziąsłowy, który w przeciwnym razie prowadziłby do zapalenie dziąseł prowadzi.

Zdecydowanie odradzam czyszczenie zębów bez znieczulenia; AVDC opublikowało w tej sprawie jednoznaczne stanowisko. Estetycznie czysta powierzchnia zębów bez oceny poddziąsłowej opóźnia wykrycie zmian i daje fałszywe poczucie bezpieczeństwa. Prawdziwa profilaktyka zawsze wymaga kompleksowej oceny aparatu więzadłowego zębów oraz samych zębów w odpowiednich warunkach.

Opieka po zabiegu stomatologicznym

Po zabiegu i okresie wybudzania się z narkozy Twój pies będzie potrzebował kilku dni odpoczynku. Przez siedem do dziesięciu dni podawaj mu miękką karmę, czyli namoczoną karmę suchą, karmę mokrą lub domowe posiłki w formie diety oszczędzającej. W tym okresie konsekwentnie unikaj twardych przekąsek do żucia, patyczków i zabawek przeznaczonych do gryzienia. Leki przeciwbólowe podawaj ściśle zgodnie z zaleceniami weterynarza – zazwyczaj jest to niesteroidowy lek przeciwzapalny przez trzy do pięciu dni. Jeśli przeprowadzono ekstrakcję zęba, obserwuj miejsce szwu. Lekki obrzęk w ciągu pierwszych 48 godzin jest normalny, natomiast nasilający się obrzęk, ropa lub nieprzyjemny zapach stanowią powód do natychmiastowej wizyty kontrolnej. Regularna wizyta kontrolna odbywa się po dziesięciu do czternastu dniach.

W dłuższej perspektywie o sukcesie terapii decyduje kontrola domowa. W zależności od rodzaju leczenia należy zwracać uwagę na różne szczegóły. W przypadku **Wypełnienia** szczeliny brzeżne i przebarwienia na styku materiału wypełniającego i szkliwa są pierwszymi oznakami nieszczelności uzupełnienia. Przyjrzyj się temu styku pod światło, patrząc pod kątem z boku. W przypadku **zęby po leczeniu kanałowym** najważniejszym wskaźnikiem jest kolor korony. Późniejsze pojawienie się szaro-różowego lub brązowawego zabarwienia może wskazywać na martwą miazgę lub nieudane wypełnienie kanału korzeniowego i wymaga zbadania.

Zgodnie z **Ekstrakcje** Najważniejsza jest przede wszystkim powstała luka. Resztki pokarmu i płytka nazębna gromadzą się przede wszystkim na przylegających powierzchniach zębów, które wcześniej stykały się z sąsiednim zębem. Należy szczególnie dokładnie szczotkować te powierzchnie i sprawdzać, czy w miejscu luki nie występuje zaczerwienienie lub obrzęk dziąseł. Wyraźne ruchy językiem w obszarze poddanym zabiegowi lub unikanie jednej strony szczęki przez kilka dni zawsze stanowią powód do wizyty u weterynarza. Psy zadziwiająco dobrze radzą sobie z utratą pojedynczych zębów – nawet utrata kła zazwyczaj nie wpływa znacząco na ich zachowania żywieniowe.

Najczęściej zadawane pytania dotyczące ubytków w zębach u psów

Czy u psa ubytek w zębie może zagoić się samoczynnie? +

Od jakiego wieku powinienem zwracać uwagę na problemy z zębami? +

Kiedy potrzebuję weterynarza specjalizującego się w stomatologii? +

Źródła i badania naukowe +

Nasz Kompleks na Zęby dla Psa łączy w sobie moc wodorostów, ziół i kurkumy, aby kompleksowo wspierać higienę jamy ustnej Twojego psa.

O produkcie →

W magazynie: w 3-4 dni robocze u ciebie

©2026 Vetura GmbH

Teksty na grafikach zostały przetłumaczone z języka niemieckiego z wykorzystaniem narzędzi AI, a następnie zredagowane i sprawdzone przez native speakera języka polskiego. Treść merytoryczna pozostała niezmieniona.

Informacje zawarte na tej stronie mają charakter ogólnych wskazówek i zostały starannie opracowane na podstawie dostępnych źródeł. Autorzy oraz operatorzy strony nie ponoszą odpowiedzialności za szkody materialne ani niematerialne powstałe w wyniku korzystania z przedstawionych informacji lub zaniechania korzystania z nich, jak również w wyniku wykorzystania informacji błędnych lub niekompletnych. Przedstawione tutaj produkty nie są lekami, lecz suplementami diety dla zwierząt lub produktami pielęgnacyjnymi. W związku z tym nie są przeznaczone do diagnozowania, leczenia, łagodzenia ani zapobiegania chorobom. Nie zastępują również porady lekarza weterynarii ani leków przepisanych przez lekarza weterynarii. W razie wątpliwości przed zastosowaniem produktu należy zawsze skonsultować się z lekarzem weterynarii.